

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 18Csp/91/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122209292
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122209292.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu M. B. P. Prešov, s.r.o., so sídlom Jarková 27/3085, 080 01 Prešov, IČO: 31 723 004, právne zastúpeného JUDr. Jánom Surmom, advokátom so sídlom v Prešove na Ulici Hlavná 122, IČO: 31304354 proti žalovanej A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., občianka SR, právne zastúpenej Mgr. Otom Salokym, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 94, IČO: 42419174, o zaplatenie 1.499,61 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie sumy 1.457,84 eura s príslušenstvom zastavuje..

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej sumu 1.294,92 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,5% ročne zo sumy 1.294,92 eura od 09.02.2023 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobcovi trovy konania v časti zastavenia konania nepriznáva.

V. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania vzájomnej žaloby v rozsahu 40,86%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 27.4.2015 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 722,49 eura s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v zmysle čl. I. Zmluvy o výkone správy zmluvné strany uzatvorili zmluvu za účelom úpravy vzájomných práv a povinností správcu a vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu, úpravy spôsobu správy spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku, úpravy spôsobu oprávnenia hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv, zásady poskytovania plnení spojených s užívaním bytov a nebytových priestorov a platieb za správu. Žalovaná bola povinná v zmysle zmluvy prispievať na náklady spojené s prevádzkou, údržbou a opravami spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku, preddavky za plnenia spojené s užívaním bytu a mesačnú odplatu za výkon správy. Žalovaná neuhradzovala mesačné preddavky žalobcovi za obdobie od marca 2012 do decembra 2012, čím žalovanej vznikol za rok 2012 dlh vo výške 535,85 eura. Uvedený dlh bol predmetom vyúčtovania úhrad za správu bytov a služieb poskytovaných s užívaním bytu za rok 2012, ktoré správca vykonal dňa 27.05.2013. Predmetné vyúčtovanie obsahovalo aj nedoplatky žalovanej z obdobia, ktoré predchádzalo účinnosti Zmluvy o výkone správy zo dňa 12.03.2012. Žalobca doručoval vyúčtovanie úhrad za správu bytov a služby poskytované s užívaním bytu za rok 2012 žalovanej dňa 27.05.2013 prostredníctvom doporučenej pošty. Žalovaná ďalej neuhradila mesačné preddavky vyplývajúce zo Zmluvy o výkone správy ani v nasledujúcom zúčtovacom období od januára

2013 do decembra 2013, čím žalovanej vznikol za rok 2013 dlh vo výške 677,52 eura. Uvedený dlh bol predmetom vyúčtovania úhrad za správu bytov a služieb poskytovaných s užívaním bytu za rok 2013, ktoré správca vykonal dňa 26.05.2014. Predmetné vyúčtovanie obsahovalo aj nedoplatky žalovanej z obdobia, ktoré predchádzalo účinnosti Zmluvy o výkone správy zo dňa 12.03.2012. Z uvedeného vyúčtovania vyplynul rozdiel medzi predpismi a skutočnými nákladmi správcu za rok 2013 vo výške 1,92 eura. Celkový dlh odporkyne za rok 2013 predstavuje sumu vo výške 679,44 eura. Žalobca doručoval vyúčtovanie úhrad za správu bytov a služby poskytované s užívaním bytu za rok 2013 žalovanej dňa 29.05.2014 prostredníctvom doporučenej pošty, pričom zásielka s vyúčtovaním sa žalobcovi vrátila dňa 19.06.2014 ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Celkový dlh žalovanej voči žalobcovi na základe doteraz vykonaných vyúčtovaní za rok 2012 a rok 2013 predstavuje spolu sumu 1.215,29 eura. Žalovaná zo svojho celkového dlhu voči žalobcovi za správu a poskytovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2012 a rok 2013 vo výške 1.215,29 eura uhradila sumu vo výške 492,80 eura na účet Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov Janouškova 5007 - v likvidácii, ktorého likvidátorom je JUDr. Stanislav Oravec s adresou kancelárie Hlavná 19, 080 01 Prešov. Uvedená suma vyplýva zo správy likvidátora predloženej v e-mailovej komunikácii zo dňa 14.04.2015 a predmetné bezdôvodné obohatenie na strane SVB a NP C. XXXX - v likvidácii za rok 2012 a 2013 vo výške 492,80 eura je voči SVB a NP C. XXXX - v likvidácii uplatňované žalobcom samostatne. Žalobca si v konaní uplatňuje úroky z omeškania odo dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 8,05% z dlžnej sumy až do zaplatenia.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že žalobca nie je zákonným správcou bytového domu na C. XXXX D.. Zmluva o výkone správy, na ktorú sa odvoláva, nie je platná. Medzi žalobcom a žalovanou neexistuje žiadny zmluvný vzťah. Od roku 2014 jediným zákonným správcou bytového domu na E. C. XXXX je Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov C. XXXX, F. C. G.XX, Prešov (Ďalej len ako „SVB a NP“). Tvrdenia žalobcu, že SVB a NP je zrušené je nepravdivé. Túto skutočnosť skúmali sudy v konaniach sp. zn. 16C106/2011 a č. 10C100/2011. Podľa zákona č.182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov na správu domu nesmú byť dohodnuté súčasne viaceré formy správy domu. Na správu v jednom dome môže byť uzavretá zmluva len s jedným správcou, alebo len jedná zmluva o spoločenstve. Zmluvy uzavreté v rozpore s odst.3 sú neplatné. Zároveň podľa občianskeho zákonníka je právny úkon neplatný ak je v rozpore zákonom. Dňa 12.3.2012 sa uskutočnilo zhromaždenie SVB a NP, na ktorom sa mala prejednávať zmluva o výkone správy navrhovaná vlastníckmi bytového domu. Zhromaždenia sa zúčastnil aj vtedajší právny zástupca žalobcu JUDr. Remeta, ktorý prehlásil, že jeho klient nepodpíše inú zmluvu, ale len tú, ktorú vypracuje. Následne bez toho, aby bola zmluva o výkone správy vypracovaná žalobcom predložená zhromaždeniu na prerokovanie, došlo k hlasovaniu o Neznámej zmluve. Túto skutočnosť potvrdzuje aj zápisnica zo zhromaždenia ktorej sa nenachádza text zmluvy a ani zmluva netvorí neoddeliteľnú súčasť ako príloha. Takýto postup už v konaní č. 10C100/2011 Krajsky súd v Prešove označil za nekalé konanie tak ako to vpravuje Zákon na ochranu spotrebiteľa.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že Zmluva o výkone správy je neplatná. Zmluva o výkone správy so žalobcom bola odsúhlasená na zhromaždení vlastníkov bytov SVB a NP C. XXXX, XXX XX D., dňa 09.03.2012 a na tomto zhromaždení boli pred hlasovaním prítomní oboznámení aj s písomným návrhom Zmluvy o výkone správy žalobcom. Táto skutočnosť vyplýva zo zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov konaného dňa 09.03.2012. Žalovanou namietaná skutočnosť, že zmluva netvorí neoddeliteľnú súčasť ako príloha zápisnice, nemá oporu v zákone. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť, že návrh Zmluvy o výkone správy má tvoriť neoddeliteľnú súčasť zápisnice zo zhromaždenia. Žalobca poukázal na právny názor vyslovený súdom v právoplatne skončenej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod č. k. 10C/100/2011 a to konkrétne v rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 16.11.2012 na strane č. 4, kde súd konštatuje, že žalobca M.B.P. Prešov, s. r. o. začal vykonávať správu bytového domu C. XXXX, XXX XX D. po odsúhlasení zhromaždením vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 9.3.2012 a týmto dňom je aktívne legitimovaným subjektom na nároky spojené so Zmluvou o výkone správy.

4. V priebehu konania žalobca podaním doručeným súdu dňa 23.9.2015 navrhol zmenu žaloby, ktorú odôvodnil tým, že v priebehu súdneho konania žalobca v máji 2015 vykonal vyúčtovanie úhrad za správu bytu a za služby poskytované s užívaním bytu za ďalšie obdobie a to za rok 2014. Na základe vyúčtovania za rok 2014 vznikol účtovný preplatok vo výške 6,40 eura, pretože náklady boli vo výške 688,21 eura a predpis bol vo výške 694,61 eura. Žalovaná v roku 2014 neuhradila správcovi žiadnu sumu. Na účet SVB

a NP v likvidácii uhradila v roku 2014 sumu 211,20 eur, čo potvrdzuje likvidátor JUDr. Stanislav Oravec v emailovej komunikácii s právnym zástupcom žalobcu zo dňa 14.04.2015. Preto za obdobie roku 2014 dlhuje žalovaná suma 477,01 eura (688,21 eura - 211,20 eura = 477,01 eura). Vyúčtovanie za rok 2014 žalobca žalovanej doručoval doporučenou poštou ako doporučenú zásielku, ktorá sa žalobcovi vrátila späť dňa 17.06.2015 z dôvodu nevyzdvihnutia v odbernej lehote. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby v tomto znení: žalovaná je povinná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 1199,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 722,49 eura od 27.04.2015 až do zaplatenia, zo sumy 477,01 eura od 23.09.2015 až do zaplatenia.

5. Uznesením zo dňa 27.9.2016, sp. 20C/184/2015 súd pripustil zmenu petitu žaloby v tomto znení: Žalovaná je povinná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 1.199,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 722,49 eura od 27.04.2015 až do zaplatenia, zo sumy 477,01 eura od 23.09.2015 až do zaplatenia, na účet číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX a nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Jána Surmu, účet číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX.

6. Podaním doručeným súdu dňa 5.9.2016 navrhol žalobca zmenu žaloby, ktorú odôvodnil tým, že v priebehu súdneho konania žalobca v máji 2016 vykonal vyúčtovanie úhrad za správu bytu a za služby poskytované s užívaním bytu za ďalšie obdobie - za rok 2015, na základe ktorého vznikol dôvod na ďalšiu zmenu žaloby, ktorá je predmetom tohto podania. Na základe vyúčtovania za rok 2015 vznikol účtovný nedoplatok žalovanej vo výške 22,55 eura. Žalovaná v roku 2015 neuhradila správcovi žiadnu sumu vyplývajúcu z predpisu a náklady na energie a správu bytu predstavovali sumu 722,51 eura. Na účet Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov C. XXXX v likvidácii žalovaná uhradila sumu 422,40 eura, čo vyplýva z e-mailovej komunikácie s likvidátorom SVB a NP C. XXXX v likvidácii JUDr. Stanislavom Oravcom zo dňa 30.05.2016. Preto za obdobie roku 2015 dlhuje žalovaná na platbách za služby poskytované s užívaním bytu a za správu sumu vo výške 300,11 eura (722,51 eura - 422,40 eura = 300,11 eura). Vyúčtovanie za rok 2015 žalobca doručoval žalovanej poštou ako doporučenú zásielku, ktorá sa žalobcovi vrátila späť dňa 27.05.2016 z dôvodu odmietnutia prevzatia zásielky adresátom.

7. Uznesením zo dňa 27.9.2016, sp. 20C/184/2015 súd návrh na zmenu žaloby zo dňa 5.9.2016 zamietol, pretože pri spotrebiteľských sporoch sa v zmysle ustanovenia § 294 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“) zmena žaloby nepripúšťa.

8. Uznesením zo dňa 2.1.2017, č.k. 20C/184/2015 – 83 súd spojil na spoločné konanie vec vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 8Csp/159/2016, ktorom sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 300,11 eura a to z titulu úhrady odplaty za výkon správy a poskytovanie služieb v bytovom dome s.č. XXXX F. E. C. G. XX B. D. za rok 2015.

9. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 22.09.2017, č.k. 20C/184/2015-334 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1457,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 696,13 eura od 27.4.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05% ročne zo sumy 469,84 eura od 23.9.2015 do zaplatenia, vo výške 8% ročne zo sumy 291,87 eura od 16.11.2016 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 94,42%.

10. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovanej rozsudkom z 11. decembra 2018 sp. zn. 13Co/92/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov prvoinštančného konania potvrdil ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd poukázal na výstižné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Poukázal na viazanosť súdov právoplatnými rozhodnutiami v iných konaniach. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku poukázal na špecifikum vzťahu, od ktorého žalobca odvodzoval svoj nárok, ktorý vzťah bol predmetom riešenia ako otázky predbežnej spočívajúcej v posudzovaní platnosti zmluvy o výkone správy medzi vlastníkmi a poskytovateľom služieb. Ak skutkovo i právne v rovnakej právnej veci bol posúdený nárok na zaplatenie sumy vo výrokovej časti a v odôvodnení bola platnosť zmluvy vyriešená ako predbežná otázka, je nepochybne konajúci súd viazaný vyriešením tejto otázky v inom

spore. Odvolací súd v súvislosti s uvedeným dal do pozornosti rozsudok Okresného súdu Prešov zo 6. júla 2017 č. k. 12C/188/2015-196 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2018 sp. zn. 24Co/134/2017, tiež sp. zn. 10C/100/2011. Odvolací súd sa stotožnil i so záverom súdu prvej inštancie, ktorý prisvedčil názoru žalobcu ohľadom jeho argumentu zákonnej možnosti prieskumu rozhodnutí prijatých na schôdzi vlastníkov. Právna úprava podľa § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov je jediným zákonným spôsobom, ktorým možno napadnúť prijaté rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách konania bolo odvolacím súdom právne odôvodnené ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a vecne úspechom žalobcu v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

11. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Dovolanie odôvodnila ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke doteraz nevyriešenej v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu. Navrhla zrušenie rozsudku odvolacieho súdu a vrátenie mu veci na ďalšie konanie. Uviedla, že nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom sa týkalo predovšetkým vyriešenia nasledovných právnych otázok: a/ platnosti a účinnosti zmluvy o výkone správy uzavretej so žalobcom ako správcou a postavenia spoločenstva v likvidácií, b/ aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v posudzovanom prípade a c/ vyriešenia právnej otázky, koho možno považovať za tzv. prehlasovaného vlastníka v zmysle ust. § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Spoločenstvo vykonávalo správu predmetného bytového domu, pričom ku dňu zhromaždenia vlastníkov 9. marca 2012 (na ktorom sa mala prejednávať a schváliť zmluva o výkone správy so žalobcom ako správcou) bolo spoločenstvo aj naďalej existujúcim subjektom oprávneným vykonávať správu bytového domu. To znamená, že od 9. marca 2012 vykonávali správu bytového domu dva subjekty (spoločenstvo i správca). Uvedené je v rozpore s ust. § 6 ods. 3 a 4 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (v rámci jedného bytového domu môže byť dohodnutá iba jedna forma výkonu správy). Spoločenstvo bolo od 13. októbra 2008 v likvidácií. O zániku spoločenstva vlastníci hlasovali až 29. júna 2016 ku dňu 1. júla 2016 a dané spoločenstvo zaniklo 1. júla 2016. Zmluva o výkone správy preto nemohla byť dovedty účinnou. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nebol vecne legitímovanou osobou na podanie predmetnej žaloby. S uvedenou právnou otázkou vecnej legitímácie v tejto súvislosti sa súd prvej inštancie ani odvolací súd nezaoberali. V zmysle uznesenia najvyššieho súdu z 15. mája 2012 sp. zn. 5 Cdo 284/2010 pred súdom uplatňuje pohľadávky likvidátor. Právny názor odvolacieho súdu, že žalovaná mala právo využiť žalobu na určenie neplatnosti rozhodnutia vlastníkov je nesprávny, pretože odporuje gramatickému výkladu ust. § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (vlastník musí hlasovať a nestačí, že sa zdrží hlasovania, potom sa nepovažuje za prehlasovaného vlastníka). Je zrejmé, že odvolací súd sa nezaoberal námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní (pozn.: teda namietaná bola i vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p.).

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 24.08.2022, sp. zn. 6Cdo/77/2019 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11. decembra 2018 sp. zn. 13Co/92/2017 a rozsudok Okresného súdu Prešov z 22. septembra 2017 č. k. 20C/184/2015-334 vo vyhovujúcej časti a vec vrátil Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie.

13. Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku náležite nevysporiadal s argumentáciou žalovanej uvádzanou už v konaní pred súdom prvej inštancie a zopakovanou v odvolacom konaní ohľadom aktívnej legitímácie žalobcu, ktorá si vyžadovala špecifickú odpoveď. Hoci odvolací súd poukázal na princíp právnej istoty a na právoplatné rozhodnutia v iných konaniach, kde sa ako predbežná otázka riešila platnosť predmetnej zmluvy o výkone správy (bez reakcie na žalovanou uvádzané rozhodnutie, ktoré malo predmetnú otázku vyriešiť opačne ako rozhodnutie, na ktoré súd poukázal) a z uvedeného vychádzal (teda že zmluva platná je), je potrebné si uvedomiť, že i z pohľadu argumentácie žalovanej je potrebné vysporiadať sa nielen s platnosťou, ale i s účinnosťou tejto zmluvy o výkone správy a teda konkrétne okamihom prechodu výkonu správy zo spoločenstva na správcu s poukazom na ust. § 6 a § 7d ods. 1 písm. a/ a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Nižšie súdy vôbec neskúmali namietanú vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu z tohto pohľadu, a hoci aktívnu legitímáciu nespochybňovali s odkazom na platnosť zmluvy, bolo potrebné posudzovať i účinnosť zmluvy o výkone správy a z toho vyplývajúci okamih prechodu výkonu správy zo spoločenstva na správcu, keď je zrejmé, že v zmysle zákona je vylúčené, aby na správu domu boli dohodnuté viaceré formy správy domu a súčasne zákon ukladá povinnosť pri zrušení spoločenstva uzatvoriť zmluvu o výkone správy. Nie je postačujúce, aby súdy len odkázali na iné rozhodnutie, bez odpovede na podstatné otázky vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu (tu bolo potrebné vysporiadať sa s relevantnou právnou úpravou, t. j. i s § 7d ods. 1 a 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov).

Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí z 15. mája 2012 sp. zn. 5 Cdo 284/2010 neposkytol odpovede na tieto otázky, keď uvedené ani nebolo predmetom dovolacieho konania a vyplýva z neho záver, že likvidátor spoločnosti je oprávnený konať za právnickú osobu a je v jeho kompetencii konať pred súdom v konaní o zaplatenie nedoplatkov na úhradách za plnenia poskytované v súvislosti s užívaním bytu. Keď však dôjde k uzavretiu zmluvy o výkone správy je potrebné posúdiť už spomínaný okamih prechodu výkonu správy z jedného subjektu na druhý. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je pritom zrejmé, že vyššie spomínaný postup, t.j. uplatnenie práva spoločnosťou v likvidácii (reprezentovaným likvidátorom) bolo možné ešte aj v čase začatia tohto konania.

14. Po zrušení rozsudku Krajského súdu v Prešove a rozsudku Okresného súdu Prešov žalobca zobral žalobu späť z dôvodu úhrady dňa 03.01.2019 vo výške 1.457,84 eura. Žalovaná so späťvzatím nesúhlasila, keďže má za to, že rozhodnutie v tejto veci bude podkladom pre žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia.

15. Podľa § 144 zák. č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „Civilný sporový poriadok“, resp. „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

16. Podľa § 145 ods. 1 CSP, Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

17. Podľa § 146 ods. 1 a 2 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

18. Žalovaná so späťvzatím nesúhlasila, keďže mala za to, že rozhodnutie v tejto veci bude podkladom pre žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd v danom prípade nepovažoval uvedený dôvod za „vážny“, ktorý by mal za následok, že súd konanie nezastaví. Uhradením žalovanej istiny odpadol predmet žaloby a v prípade ak by súd konanie nezastavil, nezostávala by mu iná možnosť ako žalobu zamietnuť, keďže žalovaná pohľadávka bola zaplatená. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. októbra 2017, sp. zn. 8Cdo/30/2017, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu pod R 25/2018: „Súd opätovne konajúci o žalobe o splnení povinnosti v peniazoch, po tom, ako bolo jeho skoršie rozhodnutie zrušené dovolacím súdom a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, prihliadne podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku) na to, že žalovaný už splnil povinnosť uloženú mu skorším právoplatným a vykonateľným rozhodnutím; inak neprípustne založí exekučný titul na opätovné vymáhanie už raz splnenej povinnosti.“ Ak teda v preskúmvanej veci žalovaná (z hľadiska posúdenia veci nie je významná, ktorý orgán štátu konal a plnil v jej mene) na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku súdu, ktorý bol následne zrušený, zaplatil žalobcovi prisúdenú čiastku, bolo potrebné uvedenú skutočnosť zohľadniť pri novom prejednaní veci. Ak bola uplatňovaná pohľadávka vo výške 53 110,27 € už uhradená, mal odvolací súd, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase vyhlásenia jeho rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.) žalobu zamietnuť, a to aj vtedy ak dospel k záveru, že nárok je opodstatnený. Odvolací súd tým, že v rozpore s vyššie uvedeným priznal svojim novým rozsudkom žalobcovi právo na zaplatenie pohľadávky, ktorá už bola uhradená, založil tým neprípustne exekučný titul na jeho opätovné vymáhanie“ Súd preto výrokom I. konanie o zaplatenie sumy 1.457,84 eura s príslušenstvom zastavil.

19. Žalovaná podaním zo dňa 19.01.2023 podala vzájomnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.838,49 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že poskytla žalobcovi plnenie v celkovej výške 1.838,49 eura z právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol, čím je naplnená skutková podstata bezdôvodného obohatenia uvedená v ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

20. Žalovaná vo vyjadrení k vzájomnej žalobe namietala, že žaloba nespĺňa náležitosti stanovené v ust. § 147 v spojení s ust. § 132 Civilného sporového poriadku – v podaní nie je uvedené označenie strán. Ďalej uviedla, že dovolací súd vo vyššie citovanom rozhodnutí ani zmienkou nekonštatuje, že odpadol právny dôvod na plnenie. Dovolací súd na strane 7 a 8 svojho rozhodnutia zo dňa 24.08.2022 vytýka odvolaciemu súdu, že sa v odôvodnení svojho rozsudku náležite nevysporiadal s argumentáciou žalovanej ohľadom aktívnej legitímácie žalobcu, ktorá si vyžadovala špecifickú odpoveď a že z pohľadu argumentácie žalovanej je potrebné vysporiadať sa nielen s platnosťou ale i s účinnosťou Zmluvy o

výkone správy a teda konkrétne okamihom prechodu výkonu správy zo spoločenstva na správcu a že nie je postačujúce, aby súdy odkázali len na iné rozhodnutie bez odpovede na podstatné otázky k aktívnej legitímácii žalobcu. Ďalej dovolací súd uvádza, že likvidátor spoločenstva je oprávnený konať pred súdom v konaní o zaplatenie nedoplatkov za plnenia poskytované s užívaním bytu a že keď dôjde k uzavretiu Zmluvy o výkone správy, je potrebné posúdiť už spomínaný okamih prechodu výkonu správy z jedného subjektu na druhý, pričom poukazuje, že počas súdneho konania na súde prvej inštancie ešte spoločenstvo v likvidácii mohlo práva uplatňovať. V prvom rade je potrebné, aby súd pri rozhodovaní o vzájomnej žalobe žalobcu správne vyhodnotil dôvody uvedené dovolacím súdom v rozhodnutí zo dňa 24.08.2022. V tejto súvislosti jediné správne a zákonné vyhodnotenie dôvodov uvedených dovolacím súdom je také, že súd prvej inštancie náležite odôvodní aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. v platnom a účinnom znení a v súlade s Obchodným zákonníkom. Obidva zákony sú právnymi predpismi rovnakej právnej sily. V predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 22.05.2008 bolo rozhodnuté o zrušení spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVBaNP Janouškova 5007, IČO: 37 940 643, so sídlom Janouškova 5007/14, 080 01 Prešov. Táto skutočnosť bola zapísaná do registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 13.10.2008, čo potvrdzuje verejne dostupný výpis z príslušného registra (doručený súdu na pojednávaní dňa 13.01.2023). Zákonnosť rozhodnutia o zrušení spoločenstva s likvidáciou a ustanovenie likvidátora potvrdil aj dovolací súd – Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 15.05.2022 sp. zn. 5Cdo/284/2010 vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 20C/235/2006. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia zák. č. 182/1993 Z. z. a to najmä na ust. § 7d ods. 5 tohto zákona mal likvidátor zostatky fondu prevádzky, údržby a opravy previesť do 30 dní od zrušenia spoločenstva na správcu – žalobcu M.B.P. Prešov, s. r. o. Vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/100/2011 Okresný súd Prešov a Krajský súd v Prešove vyslovili v odôvodneniach právny názor, že pri zrušení spoločenstva nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o výkone správy so žalobcu ako správcom a že žalobca začal vykonávať správu bytového domu až po odsúhlasení zhromaždením vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 09.03.2012 a podľa názoru súdu až týmto dňom bol žalobca aktívne vecne legitímovaným subjektom na nároky spojené s výkonom zo Zmluvy o výkone správy, t. j. na základe zmluvy zo dňa 12.03.2012 účinnnej od 01.04.2012. Rozhodnutie vlastníkov zo dňa 09.03.2012 o odsúhlasení tejto Zmluvy o výkone správy nebolo postupom podľa zákona č. 182/1993 Z. z. na súde napadnuté. Od momentu zrušenia spoločenstva SVBaNP C. XXXX H. zákonným spôsobom nemohlo a ani reálne nevykonávalo správu bytového domu. Peňažné prostriedky, ktoré niektorí vlastníci bytov (nespokojní s väčšinovým rozhodnutím ostatných vlastníkov) poukazovali na účet spoločenstva, likvidátor SVBaNP C. XXXX na základe rozhodnutia súdu zaplatil žalobcovi ako správcovi. Vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/189/2015 bol vypočítaný JUDr. Stanislav Oravec, ktorý vykonával funkciu likvidátora za žalované obdobie a ten vo svojej výpovedi výslovne uviedol, že počas výkonu funkcie likvidátora žiadne služby týkajúce sa správy bytového domu neposkytoval a vykonával len úkony smerujúce k likvidácii spoločenstva a jeho zániku a pokiaľ ide o zmluvu zo dňa 29.06.2016, táto bola prečítaná na schôdzi pri schvaľovaní likvidačného zostatku a predložená z iniciatívy tých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí neschválili predchádzajúcu zmluvu. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia, dôkazy a právne závery prijaté v súdnych rozhodnutiach je potrebné rozlišovať zrušenie a zánik spoločenstva. K zrušeniu spoločenstva s likvidáciou došlo v roku 2008 a k zániku dňa 01.07.2016, kedy bolo spoločenstvo vymazané z registra. Vo fáze zrušenia spoločenstva počas jeho likvidácie likvidátor nemôže uzatvárať zmluvy na zabezpečenie plnení spojených s užívaním bytov a nebytových priestorov v dome (§ 7 ods. 1 Zák. č. 182/1993 Z. Z.). V tejto fáze už vykonáva správu iba správca odsúhlasený zhromaždením vlastníkov bytov na základe Zmluvy o výkone správy. Žalobca ako správca uzavrela na žalované obdobie zmluvy na dodávku vody, na dodávku elektriny a taktiež poisťnú zmluvu. Likvidátor vo fáze zrušenia spoločenstva počas likvidácie je oprávnený na súde uplatňovať nároky vzniknuté pred zrušením spoločenstva a nie nároky z plnení, ktoré dodáva správca vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Zmluva o výkone správy zo dňa 12.03.2012 s účinnosťou od 01.04.2012 oprávňoval žalobcu na uplatňovanie nárokov na súde za plnenia, ktoré žalobca dodal vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Iný výklad vyššie citovaných zákonných ustanovení by odporoval logickému a gramatickému výkladu práva a zakladal by stav, že spoločenstvo v likvidácii, ktorá v tomto prípade trvala takmer 8 rokov, by bolo v likvidácii donekonečna z dôvodu vykonávania správy bytového domu počas likvidácie a s tým spojených nadobúdaných majetkových hodnôt. V odôvodnení zrušeného rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22.09.2017 chýbalo zdôvodnenie aktívnej legitímácie žalobcu v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami. Žalovaná vzájomnou žalobou uplatňuje voči žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 838,49 eura s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy

1 838,49 eura od 14.10.2022 do zaplataenia. Žalovaná do podania vzájomnej žaloby na súde žalobcu žiadnou formou nevyzvala na vydanie bezdôvodného obohatenia a preto nemôže mať nárok na úroky z omeškania od 14.10.2022. V konaní na súde prvého stupňa vedenom pod sp. zn. 20C/184/2015 bolo preukázané, že žalovaná prijala od žalobcu plnenia v hodnote 1 457,84 eura. Rozsah tohto plnenia prijatého žalovanou nespochybnil ani odvolací a ani dovolací súd. Žalovaná prijala plnenia poskytnuté žalobcom, nezaplatila za plnenia riadne a včas, následne až na základe súdneho rozhodnutia zaplatila hodnotu plnení a zákonné úroky z omeškania. Preto žalobcovi nevzniklo a ani nemohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie titulom hodnoty plnenia a zákonných úrokov z omeškania. V prípade, že by súd akceptoval argumentáciu žalovanej, že plnenia spojené s užívaním bytu malo poskytovať SVBaNP C. XXXX v likvidácii, tak bezdôvodné obohatenie by vzniklo žalobcovi na úkor SVBaNP C. XXXX v likvidácii a nie na úkor žalovanej. V takomto prípade, ktorý považujem za právne neakceptovateľný, žalovaná nie je aktívne vecne legitimovaná na žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalobcovi. Zároveň vzniesol námietku premlčania.

21. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, svedka C. I., svedkyňu A. A., svedkyňu J. K. a listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

22. Žalovaná pri svojom výsluchu uviedla, že to, že správa domu prešla na žalobcu bolo spôsobené pani A.. Hovorili jej, že najprv musí dôjsť ku zrušeniu SVB a NP a až potom môže byť uzavretá ďalšia zmluva o výkone správy. Zmluvu o výkone správy mal vypracovať jej manžel, avšak zástupca žalobcu jej povedal, že on takúto zmluvu neakceptuje, nakoľko oni majú vlastné zmluvy. Žiadna zmluva jej však nebola predložená. Žalovaná ďalej uviedla, že hlasovala za navrhnutý program a pri hlasovaní o zmluve o výkone správy sa zdržala hlasovania. Žalovaná nenamietala skutočnosť, že zmluva nebola na schôdzi vôbec prejednaná z dôvodu toho, že sa nemohla kvôli ostatným účastníkom ozvať.

23. Svedok C. I. pri svojom výsluchu uviedol, že bola zvolaná schôdza za účelom zlegalizovania zmluvy medzi vlastníckmi a žalobcom. On a ďalší štyria, ktorí sú žalovaní na tomto súde, bol im predložený návrh zmluvy, s ktorým nesúhlasili a chceli z neho vypustiť body týkajúce sa neprijateľných podmienok. Na schôdzi zástupca žalobcu s ich návrhmi nesúhlasil s tým, že má sa jednať iba o zmluvu, ktorá je zverejnená na internete a z dôvodu jeho poverenia nie je ochotný akceptovať žiadne zmeny. Na to jedného z vlastníkov napadlo, aby hlasovali o zmluve, ktorá je na internete. Hlasovanie prebehlo tak, ako je uvedené v zápisnici. Pokiaľ ide o dátum 1.4.2012 tak ten tam bol uvedený z dôvodu toho, aby správca vybavil všetky právne veci, aby sa to zlegalizovalo. Ďalej uviedol, že o zrušení SVB a NP sa hlasovala dňa 29.6.2016. Mal uzavretú zmluvu so SVB a NP, ktorá mu dodávala všetky energie a mu ich aj fakturovala. Nebolo to za roky 2012 až 2015 a to z dôvodu toho, že v tom čase bolo SVB a NP v likvidácii a likvidátor nepovažoval za nutné robiť ročné vyúčtovanie. Ďalej uviedol, že neplatili likvidátorovi žiadnu sumu, keďže tento sa v rozpore so zákonom rozhodol zrušiť bankový účet s tým, že ho vyzvali, aby tento účet otvoril. On im však povedal, že jeho úkony pri likvidácii smerujú iba k starým zmluvám a nie k novým zmluvám a všetky preplatky a nedoplatky budú uvedené v záverečnej likvidačnej správe. V záverečnej správe podľa uznesenia zo dňa 29.6.2016 sa konštatovalo, že nejaké finančné prostriedky boli prevedené na žalobcu a to z dôvodu Platobného rozkazu. K bodu 1 zápisnice zo dňa 30.6.2008 uviedol, že malo jednať o skúšobné hlasovanie a to, či sú ochotní prejsť pod správu na základe Zmluvy o výkone správy a vtedy sa tri vlastníčky rozhodli, že prejdú pod správu žalobcu. Nakoniec uviedol, že SVB a NP vstúpilo do likvidácie o to na základe toho, že pani A. podala návrh na vymenovanie likvidátora Okresnému súdu. Ten tomu vyhovel a súd vymenoval likvidátora A. L.. Ten však nevedel na základe čoho nastala likvidácia a nakoniec sa aj vzdal.

24. Svedkyňa A. A. pri svojom výsluchu uviedla, že schôdza zo dňa 9.3.2013 sa týkala Zmluvy so žalobcom o výkone správy. Túto Zmluvu mal každý z vlastníkov bytov ešte pred konaním zhromaždenia. Všetci boli za program. Pristúpilo sa k hlasovaniu a za boli dvanásť a štyria sa zdržali. Potom bolo ďalšie hlasovanie o platnosti zmluvy, kde za hlasovalo pätnásť ľudí a proti jeden. Žalovaná sa zúčastnila schôdzy a nemala žiadne námietky. Svedkyňa potvrdila, že sa hlasovalo o Zmluve o výkone správy, ktorá sa nachádza v spise na č.l. 8-19. Ďalej uviedla, že nemá vedomosť, aby podala návrh na vymenovanie likvidátora.

25. Svedkyňa J. K., zamestnankyňa žalobcu, pri svojom výsluchu uviedla, že vyúčtovanie robí v súlade so zmluvou zo dňa 12.3.2012. K nákladom na odpočet meračov uviedla, že tieto sú uvedené v evidenčnom liste, resp. predpise, ktorý podpisuje každý vlastník, ktorý pristupuje k zmluve. Tento

poplatok bol uvedený v Zmluve z roku 2016. K bankovým poplatkom uviedla, že tieto sú tiež uvedené v evidenčnom liste. Poplatok za výkon správy bol 4,35 eura, pričom táto suma sa zvyšovala o infláciu. Osvetlenie spoločných priestorov bolo rozrátaných na 141 osôb. Elektrina sa merala na tri vchody a spotrebu počítali tak, že spotrebu vydělili tromi. Pri zrážkovej vode vychádzali z podlahovej plochy 1016, pretože na katastri sú uvedené aj plochy celokrytov a za tie sa neplatí podiel na zrážkovej vode. Studená voda pri žalovanej sa účtovala na základe faktúr, ktoré vyhotovila vodárenská spoločnosť na základe odpočtu vodomero. Nakoľko žalovaná nedodala údaje, tak bolo to vypočítané na základe priemernej spotreby tým, že od celkovej spotreby odrátali údaje, ktoré doložili vlastníci a to potom spriemerovali na jednu osobu.

26. Žalovaná vo svojom vyjadrení dňa 22.1.2017 uviedla, že na zrušení SVB a NP, sa vlastníci dohodli dňa 29.06.2016 a to k 01.07. 2016. Zároveň vlastníci sa dohodli a hlasovaním rozhodli, že spoločenstvo zaniká bez pohľadávok a záväzkov. Tieto rozhodnutia vlastníkov nikto nenapadol na súde, a preto sú záväzné pre všetkých. Žalobca nebol do 1.7.2016 správcom bytového domu na C. XXXX XX/XX/XX D. i napriek tomu, že predložil Zmluvu o výkone správy podpísanú nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytového domu. Táto zmluva nemohla vstúpiť do platnosti pred 1.7.2016 nakoľko to neumožňoval zákon č. 182/93 Z.z. v § 6 ods. 3, ktorý zároveň v ods. 4 ruší platnosť tejto zmluvy. Zároveň konanie žalobcu je v rozpore aj s ustanoveniami zákona na ochranu spotrebiteľa. Jeho povinnosťou je konať tak, aby nezaviedol spotrebiteľa a dodržal zákonom stanovené pravidlá.

27. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 5.3.2017 uviedla, že bolo povinnosťou žalobcu vyžadovať od vlastníkov, aby prijali rozhodnutie o zrušení spoločenstva tak ako to ukladá § 7b ods. 1, písm. a/ k 1. 4. 2012. Až predložením takéhoto rozhodnutia vlastníkov mohol žalobca podpísať a tým uviesť schválenú Zmluvu do platnosti a záväznosti. Tým, že žalobca podpísal spomínanú Zmluvu i napriek tomu, že vlastníci nezrušili spoločenstvo tak, Zmluva, predložená súdu, žalobcom, nie je platná a záväzná zo zákona (§ 6 ods. 4 Zák. 182/93 Z.z. a OZ § 39). Tvrdenie žalobcu, že v čase schvaľovania a podpisu Zmluvy vlastníci už rozhodli o zrušení spoločenstva nemá oporu v zákone a zároveň nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval jeho tvrdenie. Zákon č. 182/93 Z.z. v § 7b ods. 2 jednoznačne ukladá vlastníkom prijať rozhodnutie o zrušení spoločenstva tak aby bolo zrušené k dňu uzatvorenia Zmluvy so žalobcom. Realizácia tohto právneho úkonu vlastníkov zároveň napíňa podmienky stanovené v Zák. 182/93 Z.z. § 6 ods. 3 a 4. Je povinnosťou žalobcu predložiť súdu uznesenie z zhromaždenia vlastníkov spoločenstva prijaté v termíne 09.03.2012 do 01.04.2012, ktoré by dokazovalo zrušenie SVB a NP. Takýto doklad by oprávňoval žalobcu si nárokovať finančné prostriedky z titulu správy bytového domu od 01.04. 2012. Žalovaná zároveň vzniesla námietku premlčania práva žalobcu žiadať od vlastníkov prijať rozhodnutie o zrušení spoločenstva, ktoré by naplnilo požiadavku stanovenú v § 6 ods. 3, Zák. 182/93 Z.z.. Toto právo sa premlčalo dňom 31.03.2015. Týmto dátumom je anulovaný aj právny úkon zo dňa 09.03.2012 ktorým malo dôjsť k schváleniu Zmluvy žalobcu.

28. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 21.4.2017 namietala vyúčtovanie v časti odplaty za výkon správy štátom uznaná inflácia za rok 2012 bola 3,60%, za rok 2013 bola 1,40%, za rok 2014 bola -0,10% a za rok 2015 - 0,30%. Na základe týchto údajov v súlade s bodom 4.3.3, písmeno b) mesačný poplatok za výkon správy od 1.4.2012 do 31.12.2012 je 4,35 eura, poplatok za obdobie od 1.4. do 31.12.2012 je 39,15 eura, od 1.1. 2013 do 1.2.2013 je 4,35 eura a od 1.2.2013 do 31.12.2013 je 4,507 eura, poplatok za rok 2013 je 53,927 eura, od 1.1.2014 do 1. 2. 2014 je 4,507 eura a od 1. 2. 2014 do 31.12.2014 je 4,570 eura, poplatok za rok 2014 preto je 4,507+50,27=54,777 eura, od 1.1.2015 do 1.2.2015 je 4,570 eura a od 1.2.2015 do 31.12.2015 je 4,524 eura, poplatok za rok 2015 preto je 4,57+49,764=54,334 eura. Ďalej namietla náklady na odpočet meračov, keď v zmluve sa nenachádza žiadne ustanovenie, ktoré by ho na to oprávňovalo. Rovnako v zmluve sa nenachádza žiadne ustanovenie, ktoré by žalobcu oprávňovalo účtovať si náklady spojené s bankovými a inými finančnými poplatkami za prevody za rok 2015 vo výške 0,31 eura. Pokiaľ ide o osvetlenie spoločných priestorov tak v J. G. X F. C. XXXX, B. G. XX, ktorý je vo vlastníctve žalovanej od 1.4. 2012 do teraz, je prihlásených na trvalý pobyt 5 osôb. Na základe údajov poskytnutých Mestským úradom v Prešove zo dňa 11. 4. 2017 o nahlásených osobách na trvalom pobyte v bytovom dome na C. XXXX B. G. XX, XX M. XX bolo v roku 2012 nahlásených spolu 55 osôb, v roku 2013 nahlásených spolu 54 osôb, v roku 2014 nahlásených spolu 57 osôb, v roku 2015 nahlásených spolu 57 osôb. Na základe uvedených údajov o trvalých pobytoch osôb, údaje o byte na C. XXXX B. G. XX, G. X M. údajov o nákladoch za osvetlenie spoločných priestorov za jednotlivé obdobia vznikli náklady pre žalovanú na základe zúčtovacej faktúry za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012 bola vyúčtovaná čiastka 78,144 eur. Preto za obdobie 1.4. do 31.12.2012 sú náklady na osvetlenie spoločných priestorov

vo výške 58,878 Eur (78,144 Eur : 365 dní = 0,2141 Eura/deň x 275 dní). Preto náklady na žalovanú budú: 58,878 eur : 55 osôb = 1,071 eura/osoba a rok x 5 osôb = 5,086 eura, na základe zúčtovacej faktúry za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2013 bola vyúčtovaná čiastka 70,80 eur. Preto náklady na žalovanú budú: 70,80 eur : 54 osôb = 1,31 eura/osoba a rok x 5 osôb = 6,555 eura, žalobca si nárokuje 10,73 eura, na základe zúčtovacej faktúry za obdobie od 1.1.2014 do 31.12.2014 bola vyúčtovaná čiastka 65,82 eura. Preto náklady na žalovanú budú: 65,82 eura : 57 osôb = 1,155 eura/osoba a rok x 5 osôb = 5,775 eura, na základe zúčtovacej faktúry za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015 bola vyúčtovaná čiastka 56,66 eura. Preto náklady na žalovanú budú: 56,66 eura : 57 osôb = 0,994 eura/osoba a rok x 5 osôb = 4,97 eura. Pokiaľ ide o zrážkovú vodu tak vlastnícky podiel žalovanej je podľa LV č. XXXXX - XX/XXXX. Podľa predložených faktúr VVS a.s. v roku 2012 boli účtované nasledovné množstvá za obdobie 17.02.-23.05.2012 – 80 m3. Množstvo odvedenej vody je stanovené za 96 dní. Preto na jeden deň pripadá 0,833 m3 odvedenej vody. Účtovné obdobie je od 01.04.2012. Z tohto obdobia je možné do vyúčtovania zahrnúť len 53 dní, a preto odvedené množstvo je 44,167 m3, za obdobie 24.05. - 22.08.2012 - 75,055 m3, za obdobie 23.08. - 22.11.2012 - 75,880 m3, za obdobie 23.11. - 31.12.2012 - 32,167 m3. Za obdobie od 1.4. do 22.11.2012 cena za odvedenie vody bola 1,0291 eura/m3, a preto za uvedené obdobie je cena vo výške 200,779 eura za 195,102 m3. A za obdobie od 23.11. do 31.12.2012 cena za odvedenie vody bola 1,0754 eura/m3, a preto je účtovaná cena 34,592 eura za 32,167 m3. Náklady na odvedenie povrchovej vody za obdobie 1.4.2012 do 31.12.2012 pre bytový dom boli vo výške 235,371 eur. Vlastnícky podiel žalovanej je podľa LV 54/1104. Preto náklady na odvedenie vody na žalovanú sú za obdobie 1.4. do 31.12.2012 vo výške 11,556 eura (235,371 eura: 1104 m2 = 0,214 eura/m2 x 54m2). Podľa predložených faktúr WS a.s. v roku 2013 bolo účtované 325,128 eura. Vlastnícky podiel žalovanej je XX/XXXX M. preto náklady na odvedenie vody na žalovanú sú 15,876 eura. Podľa predložených faktúr WS a.s. v roku 2014 bolo účtované 322,891 eura. Vlastnícky podiel žalovanej je XX/XXXX, M. D. náklady na odvedenie vody na žalovanú sú 15,822 eura. Podľa predložených faktúr WS a.s. v roku 2015 bolo účtované 326,112 eura. Vlastnícky podiel žalovanej je XX/XXXX, a preto náklady na odvedenie vody na žalovanú sú 15,951 eura. Ku studenej vode uviedol, že Zmluva ktorú predložil žalobca neobsahuje ustanovenie, na základe ktorých by žalobca mohol stanovovať výšku spotreby studenej vody na byt vlastníka, ktorý neposkytol údaj s meracieho zariadenia podľa počtu osôb užívajúcich byt. Preto žalobca nemôže stanoviť spotrebu na základe vlastného rozhodnutia. Zmenu Zmluvy alebo jej doplnenie je možné len na základe dohody zmluvných strán. Za zmluvnú stranu vlastníkov bytov a nebytových priestorov koná schôdza vlastníkov, kde sa primajú rozhodnutia vlastníkov ktoré zavazujú všetkých. Na zmenu alebo doplnenie Zmluvy je potrebné uskutočniť hlasovanie vlastníkov v súlade so Zákonom o vlastníctve bytami a nebytových priestorov a to nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov bytového domu.

29. Podľa vyúčtovania úhrad za správu bytov a služieb poskytovaných s užívaním bytu za rok 2012 mala žalovaná náklady vo výške 661,91 eura z čoho studená voda bola vo výške 383,07 eura, zrážková voda 16,52 eura, osvetlenie spoločných priestorov 11,09 eura, správa 53,39 eura a tvorba fondu opráv (včítanie balkóna) 193,88 eura a náklady na odpočet meračov 3,96 eura.

30. Z rekapitulácie spotreby vody za rok 2012 vyplýva, že vo vchode č. XX,XX M. bola nameraná spotreba vody v bytoch, kde bol umožnený odpočet spolu 784 m3. Podľa zoznamu predpisov za obdobie 2012/12 bývalo v bytoch vo vchode č. XX,XX M. celkovo 34 osôb. V byte žalovanej spolu 5 osôb.

31. Podľa vyúčtovania úhrad za správu bytov a služieb poskytovaných s užívaním bytu za rok 2013 mala žalovaná náklady vo výške 679,44 eura z čoho studená voda bola vo výške 396,63 eura, zrážková voda 17,28 eura, osvetlenie spoločných priestorov 10,73 eura, správa 55,36 eura, tvorba fondu opráv (včítanie balkóna) 195,48 eura a náklady na odpočet meračov 3,96 eura.

32. Z rekapitulácie spotreby vody za rok 2013 vyplýva, že vo vchode č. XX,XX M. bola nameraná spotreba vody v bytoch, kde bol umožnený odpočet spolu 812 m3. Podľa zoznamu predpisov za obdobie 2013/12 bývalo v bytoch vo vchode č. XX,XX M. celkovo 34 osôb. V byte žalovanej spolu 5 osôb.

33. Podľa vyúčtovania úhrad za správu bytov a služieb poskytovaných s užívaním bytu za rok 2014 mala žalovaná náklady vo výške 688, 21 eura z čoho studená voda bola vo výške 406,19 eura, zrážková voda 17,16 eura, osvetlenie spoločných priestorov 8,77 eura, správa 56,65 eura a tvorba fondu opráv (včítanie balkóna) 195,48 eura a náklady na odpočet meračov 3,96 eura.

34. Z rekapitulácie spotreby vody za rok 2014 vyplýva, že vo vchode č. XX,XX M. bola nameraná spotreba vody v bytoch, kde bol umožnený odpočet spolu 895 m³. Podľa zoznamu predpisov za obdobie 2014/12 bývalo v bytoch vo vchode č. XX,XX M. celkovo 36 osôb. V byte žalovanej spolu 5 osôb.

35. Podľa vyúčtovania úhrad za správu bytov a služieb poskytovaných s užívaním bytu za rok 2015 mala žalovaná náklady vo výške 722,51 eura z čoho studená voda bola vo výške 439,79 eura, zrážková voda 17,35 eura, osvetlenie spoločných priestorov 8,72 eura, bankové poplatky vo výške 0,21 eura správa 57,- eur a tvorba fondu opráv (včítanie balkóna) 195,48 eura a náklady na odpočet meračov 3,96 eura.

36. Z rekapitulácie spotreby vody za rok 2015 vyplýva, že vo vchode č. XX,XX M. bola nameraná spotreba vody v bytoch, kde bol umožnený odpočet spolu 836 m³.

37. Podľa predložených faktúr za elektrinu bola za rok 2012 vyúčtovaná spotreba elektriny za spoločné priestory vo výške 78,16 eura, za rok 2013 vo výške 70,85 eura, za rok 2014 vo výške 65,80 eura a za rok 2015 vo výške 67,98 eura.

38. Zo zápisnice zo Zhromaždenia vlastníkov bytov zo dňa 9.3.2012 vyplýva, že na zhromaždení bolo prítomných 16. Za program hlasovalo 16 prítomných a za Zmluvu o výkone správy predloženej žalobcom 12, zdržali sa 4, nikto nehlasoval proti. Za platnosť zmluvy o výkone správy hlasovalo 15, proti bol 1, nikto sa nedržal.

39. Podľa tejto evidencie žalovaná za rok 2012 mala spotrebu 81 m³, za rok 2013 86 m³, za rok 2014 77 m³ a za rok 2015 72 m³.

40. Z predloženého výpisu z účtu vyplýva, že dňa 03.01.2019 uhradila žalovaná žalobcovi sumu 1.457,84 eura a dňa 24.01.2019 úroky z omeškania vo výške 380,65 eura. Spolu 1.838,49 eura.

41. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

42. Podľa § 6 ods. 1,2,3,4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „zákon“), na správu domu sa zriaďuje spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len „spoločenstvo“), ak vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzavrú zmluvu o výkone správy s inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou (ďalej len „správca“), najmä s bytovým družstvom.

43. Správa domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome

- a) prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a príslušenstva,
- b) služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru,
- c) vedenie účtu domu v banke,
- d) vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov,
- e) iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome.

44. Na správu domu nesmú byť dohodnuté súčasne viaceré formy správy domu. Na správu v jednom dome môže byť uzavretá zmluva len s jedným správcou alebo len jedna zmluva o spoločenstve.

45. Zmluvy uzatvorené v rozpore s odsekom 3 sú neplatné.

46. Podľa § 7d ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona, spoločenstvo sa zrušuje dňom uvedeným v rozhodnutí zhromaždenia o zrušení spoločenstva, inak dňom, keď bolo toto rozhodnutie prijaté. Spoločenstvo nemožno zrušiť podľa odseku 1 písm. a), ak nie je ku dňu zrušenia uzavretá zmluva o výkone správy.

47. Podľa § 8a ods. 1 zákona, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcou písomnú zmluvu o výkone správy. Zmluva o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik sa schvaľuje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Schválená zmluva o výkone správy alebo jej zmena, alebo jej zánik je záväzný pre všetkých vlastníkov bytov a

nebytových priestorov v dome, ak je podpísaný nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a správcom. Správca je povinný schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome. Na doručovanie sa vzťahuje osobitný predpis.12e) Zmluva o výkone správy obsahuje najmä

- a) vzájomné práva a povinnosti správcu a vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu,
- b) spôsob výkonu správy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku,
- c) zásady hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nimi,
- d) zásady platenia úhrad za plnenia a hospodárenie s nimi,
- e) zásady určenia výšky platieb za správu,
- f) rozsah a obsah správy o činnosti správcu podľa odseku 2.

48. Podľa § 8a ods. 2 zákona, správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Ak správca končí svoju činnosť, je povinný 30 dní pred jej skončením, najneskôr v deň skončenia činnosti, predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti týkajúcej sa tohto domu a odovzdať všetky písomné materiály, ktoré súvisia so správou domu vrátane vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Zároveň je povinný previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu alebo spoločenstva.

49. Podľa § 8a ods. 8 zákona, ak správca vypovedal zmluvu o výkone správy, nemôže ukončiť výkon správy, ak vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome nemajú ku dňu skončenia výpovednej lehoty uzavretú zmluvu o výkone správy s iným správcom alebo nie je založené spoločenstvo. Právne vzťahy vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a správcu po uplynutí výpovednej lehoty sa riadia ustanoveniami vypovedanej zmluvy o výkone správy. Ak do jedného roka nebudú mať vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvorenú zmluvu o výkone správy s iným správcom alebo si nezaložia spoločenstvo, vzniká spoločenstvo zo zákona. Na spoločenstvo prechádzajú všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmlúv, ktoré súvisia so správou domu a ktoré boli uzatvorené v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, alebo zo zmlúv uzavretých na základe rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný o vzniku spoločenstva písomne informovať všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a zabezpečiť registráciu spoločenstva na príslušnom správnom orgáne. V tomto prípade sa nepoužije ustanovenie § 7a ods. 1 druhej vety a predsedu spoločenstva určí správca.

50. Podľa § 8b ods. 2 zákona, pri správe domu je správca povinný

- a) hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy,
- b) dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a uprednostňovať ich záujmy pred vlastnými,
- c) zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri vymáhaní škody, ktorá im vznikla činnosťou tretích osôb alebo činnosťou vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome,
- d) vykonávať práva k majetku vlastníkov len v záujme vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome,
- e) sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky,
- f) umožniť vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru v dome na požiadanie nahliadnuť do dokladov týkajúcich sa správy domu alebo čerpania fondu prevádzky, údržby a opráv,
- g) zvolať schôdzu vlastníkov podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo keď o to požiadajú najmenej štvrtina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome,
- h) vypracúvať ročný plán opráv, ktorý zohľadní najmä opotrebenie materiálu a stav spoločných častí domu a spoločných zariadení domu a navrhnúť výšku tvorby fondu prevádzky údržby a opráv domu na kalendárny rok,

- i) podať návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby(12ac) bytu alebo nebytového priestoru v dome na uspokojenie pohľadávok podľa § 15, ak je schválený nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome,
- j) podať návrh na exekučné konanie,(12ab)
- k) zabezpečovať všetky ďalšie činnosti potrebné na riadny výkon správy domu v súlade so zmluvou o výkone správy a s týmto zákonom.

51. Podľa § 10 ods. 1 zákona, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade(10) vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príľahlého pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak je súčasťou bytu balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25 % z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy.

52. Podľa § 10 ods. 6 zákona, úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastník bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žump, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

53. Podľa 14 ods. 2,4 zákona, pri hlasovaní na schôdzi vlastníkov sa rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak počet zúčastnených vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome neumožňuje hodinu po začatí schôdze vlastníkov právoplatné hlasovanie, rozhoduje sa nadpolovičnou väčšinou zúčastnených; to neplatí, ak ide o hlasovanie podľa odseku 3, § 7a ods. 1, § 7c ods. 2 písm. i) a ods. 3, § 8a ods. 1 a 6, § 8b ods. 2 písm. i), § 10 ods. 1 a § 16 ods. 3 a 4. Prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina hlasov pri hlasovaní podľa odsekov 2 a 3 nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

54. Podľa § 451 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

55. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

56. Podľa § 100 ods.1, 2, 3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

57. Podľa § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto

sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

58. Z ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

59. Žalovaná sa vzájomnou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.838,49 eura s príslušenstvom, ktorú odôvodnila tým, že poskytla žalobcovi plnenie v celkovej výške 1.838,49 eura z právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol, čím je naplnená skutková podstata bezdôvodného obohatenia uvedená v ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

60. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Cdo 85/2013 z 09.04.2017, „Ten, komu bolo plnené na základe rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené alebo stratilo podľa procesných predpisov účinky, sa bezdôvodne obohacuje len vtedy, ak právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, potom trvá ďalej, bez ohľadu na to, či právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré toto právo iba deklarovalo, bolo či nebolo zrušené alebo stratilo svoju účinnosť.“

61. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (otázka naplnenia ktorej skutkovej podstaty rezonuje v preskúmvanej veci), dopadá na tie prípady, kedy v čase poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti odpadol, stratil svoje právne účinky. Majúc ale na zreteli, že bezdôvodné obohatenie vzniká za splnenia určitých zákonom stanovených podmienok, a teda na jeho vznik stačí, že k obohateniu došlo bez právom uznaného dôvodu, alebo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva, súdu rozhodujúcemu o žalobe na splnenie povinnosti na jeho vydanie naisto nepostačuje zistenie, že rozhodnutie, na základe ktorého bolo plnené (nie je rozhodujúce, či plnenie bolo dobrovoľné alebo bolo vymožené v exekučnom konaní), bolo následne zrušené, resp. došlo podľa procesných predpisov k strate jeho účinnosti. Ak sa totiž domáha vrátenia plnenia ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho návrhu na splnenie povinnosti vrátiť plnenie od toho, či právny dôvod jeho plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, tak potom trvá naďalej, bez ohľadu na to, či právoplatný a vykonateľný rozsudok (ktorý toto právo iba deklaroval) bol či nebol zrušený. Otázku, či tu bola povinnosť plniť podľa hmotného práva a rozsah tejto povinnosti rieši súd v konaní o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia ako predbežnú. Zrušením rozhodnutia, na základe ktorého bolo plnené, by došlo k bezdôvodnému obohateniu toho, komu bolo plnené, len vtedy, ak by právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23.11.2011, sp. zn. 5 MCdo 17/2009).

62. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že vzájomná žaloba je čiastočne dôvodná. Pre rozhodnutie o vzájomnej žalobe a pri viazanosti pokynom Najvyššieho súdu SR, je potrebné v prvom rade posúdiť účinnosť zmluvy o výkone správy a z toho vyplývajúci okamih prechodu výkonu správy zo spoločenstva na správcu. Z ust. § 6 ods. 3 zákona vyplýva, že na správu domu nesmú byť dohodnuté súčasne viaceré formy správy domu. Zákon vylučuje, aby boli uzavreté viaceré zmluvy o výkone správy. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v bytom dome vykonávalo správu bytového domu SVB a NP Janouškova 5007, 080 01 Prešov. Dňa 22.05.2008 bolo rozhodnuté o zrušení SVB a NP Janouškova 5007, 080 01 Prešov a dňom 13.10.2008 vstúpilo do likvidácie. Dňa 09.03.2012 sa uskutočnilo zhromaždenie vlastníkov bytov SVB a NP Janouškova 5007, 080 01 Prešov. Na tejto schôdzi bola prejednaná a schválená zmluva o výkone správy predložená žalobcom. Od 9. marca 2012 teda vykonávali správu bytového domu dva subjekty (spoločenstvo i správca). Súd zastáva názor, že uvedená zmluva o výkone správy nemôže byť účinná skôr, ako spoločenstvo ako správca bytového domu zanikne. Až do výmazu spoločenstva z registra spoločenstiev spoločenstvo naďalej existuje ako právny subjekt, má spôsobilosť na právne úkony. Až výmazom z registra spoločenstiev spoločenstvo prestáva existovať ako subjekt práva. Zmluva o výkone správy s novým správcom nemôže byť účinná skôr, než spoločenstvo právne zanikne. V predmetnej veci H. M. F. C. XXXX, XXX XX D. zaniklo až 01.07.2016 a teda až v uvedený deň mohla byť zmluva o výkone správy účinná a za obdobie, že ktoré si žalobca uplatňoval nárok, nebol správcom bytového domu. Nič na to

tom nemení ani skutočnosť, že v uvedenom období spoločenstvo nevykonávalo správu, čo vyplynulo aj z výsluchu JUDr. Stanislava Oravca vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/189/2015.

63. Ako je vyššie uvedené žalobca nebol správcom bytového domu za obdobie, za ktoré si uplatnil nárok a bolo mu priznané plnenie v pôvodnom rozsudku, avšak žalobca uzavrel na žalované obdobie zmluvy na dodávku vody, na dodávku elektriny a taktiež poisťnú zmluvu. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania H. M. F. C. XXXX tak vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/189/2015 bol vypočítaný JUDr. Stanislav Oravec, ktorý vykonával funkciu likvidátora za žalované obdobie a ten vo svojej výpovedi uviedol, že počas výkonu funkcie likvidátora žiadne služby týkajúce sa správy bytového domu neposkytoval a vykonával len úkony smerujúce k likvidácii spoločenstva a jeho zániku. Žalobca teda za žalovanú plnil to čo mala plniť ona sama. Žalobca sa teda na úkor žalovanej obohatil iba nad sumu reálne spotrebovanej vody a elektrickej energie. V pôvodnom rozsudku bol žalobcovi priznaný nárok za spotrebovanú vodu takým spôsobom, že namerané hodnoty vlastníkov, ktorí odpočet umožnili, vydělil počtom osôb, ktoré v týchto bytoch bývali a následne vynásobil počtom osôb, ktoré bývali u žalovanej a to z dôvodu toho, že žalovaná neumožnila žalobcovi vykonať odpočet studenej vody. Keďže však v tom čase nebola účinná zmluva o výkone správy za uvedené obdobie mal žalobca nárok iba na reálne spotrebovanú studenú vodu. Žalovaná v konaní predložila evidenciu stavu vodomeru, pričom dňa 12.09.2016, kedy už bol žalobca správcom bytového domu, došlo v byte žalovanej k výmene vodomeru. Podľa tejto evidencie žalovaná za rok 2012 mala spotrebu 81 m³, za rok 2013 86 m³, za rok 2014 77 m³ a za rok 2015 72 m³. Dôkazné bremeno na preukázanie spotreby nad uvedené zafažovalo žalobcu. Tento vo vyjadrení zo dňa 08.06.2023 potvrdil stav vodomeru pri demontáži tak ako to uviedla žalovaná a zhoduje sa aj so žalovanou predloženou evidenciou. Iné návrhy na doplnenie dokazovania žalobca nemal.

64. Súd teda má za to, že skutočná spotreba vody v byte žalovanej je v takom množstve ako to uviedla žalovaná, a preto za rok 2012 vznikla žalovanej povinnosť uhradiť za studenú vodu pri priemernej cene podľa vyúčtovania 2,56 (eur/m³) sumu 207,36 eura (podľa vyúčtovania 383,07 eura), za rok 2013 pri priemernej podľa vyúčtovania cene 2,65 (eur/m³) sumu 227,90 eura (podľa vyúčtovania 396,63 eura), za rok 2014 pri priemernej podľa vyúčtovania cene 2,65 (eur/m³) sumu 204,05 eura (podľa vyúčtovania 406,19 eura), za rok 2015 pri priemernej podľa vyúčtovania cene 2,65 (eur/m³) sumu 190,80 eura (podľa vyúčtovania 439,79 eura). Na strane žalobcu teda vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 175,71 eur (rok 2012), 168,73 eura (rok 2013), 202,14 eura (rok 2014) a 248,99 eura (rok 2015). Spolu 795,57 eura.

65. Ako už bolo vyššie uvedené tak zmluva o výkone správy nebola účinná, a preto žalobca nemal nárok ani na poplatok za správu (plnenie bez právneho dôvodu), ktorý mu bol priznaný za rok 2012 vo výške 39,15 eura, za rok 2013 vo výške 53,93 eura, za rok 2014 vo výške 54,78 eura a za rok 2015 vo výške 54,33 eura. Spolu 202,19 eura.

66. Za roky 2012 a 2013 bol žalobcovi priznaný úrok z omeškania 8,05% ročne zo sumy 696,13 eura, pričom správne malo zo sumy 258,61 eura (696,13 eura – 175,71 eura – 168,73 eura – 39,15 eura – 53,93 eura). Jedná sa nárok z bezdôvodného obohatenia, a preto žalobca mal nárok na úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne v čase omeškania. Žalovaná na úrokoch z omeškania uhradila sumu 206,80 eura, pričom mala uhradiť iba sumu 48,20 eura. Žalobca sa bezdôvodne obohatil o sumu 158,60 eura.

67. Za rok 2014 bol žalobcovi priznaný úrok z omeškania zo sumy 469,84 eura, pričom správne malo zo sumy 212,92 eura (469,84 eura – 202,14 eura – 54,78 eura). Jedná sa nárok z bezdôvodného obohatenia, a preto žalobca mal nárok na úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne v čase omeškania. Žalovaná na úrokoch z omeškania uhradila sumu 124,14 eura, pričom mala uhradiť iba sumu 35,29 eura. Žalobca sa bezdôvodne obohatil o sumu 88,85 eura.

68. Za rok 2015 bol žalobcovi priznaný úrok z omeškania zo sumy 291,87 eura, pričom správne mala byť suma - 11,45 eura (291,87 eura – 248,99 eura – 54,33 eura). Žalovaná uhradila sumu 49,71 eura, pričom nebola povinná hradiť úroky z omeškania. Žalobca sa bezdôvodne obohatil o sumu 49,71 eura.

69. S poukazom vyššie uvedené súd zaviazal žalobcu vydať žalovanej bezdôvodné obohatenie vo výške 1.294,92 eura (795,57 eura + 202,19 eura + 158,60 eura + 88,85 eura + 49,71 eura) a v prevyšujúcej časti žalobcu zamietol.

70. Dlh, vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto je dlžník, v tomto prípade žalovaný, podľa § 563 OZ povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd považoval doručenie vzájomne žaloby dňa 08.02.2023, nasledujúci deň sa dostal žalobca do omeškania, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplataenie uplatneného úroku z omeškania vo výške 6,5% ročne (v zmysle zásady non ultra petitem) zo sumy 1.245,21 eura od 09.02.2023 do zaplataenia.

71. Žalobca vzniesol námietku premlčania, ktorú súd vyhodnotili ako nedôvodnú. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaná sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až dňa 13.10.2022, kedy bolo jej právnomu zástupcovi doručené rozhodnutie Najvyššieho súdu. Objektívna doba pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť okamihom odpadnutia právneho dôvodu poskytnutého plnenia, t.j. právoplatnosťou rozhodnutia Najvyššieho súdu. Nárok teda nie je premlčaný.

72. Ohliadnuc od vyššie uvedeného ak by aj nárok bol premlčaný tak námietka by bola v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalovaná plnila na základe právoplatného rozhodnutia súdu a až do právoplatnosti rozhodnutia Najvyššieho súd si nárok nemohla uplatniť na súde. Bolo by preto v rozpore s dobrými mravmi ak by súd prihliadol na premlčanie nároku, ktorý žalovaná nezavinila.

73. Podľa § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

74. Podľa § 262 ods. 1 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

75. Za štandardných okolností vedie späťvzatie žaloby z dôvodu plnenia žalovanej k rozhodnutiu o náhrade trov konania, podľa ktorého je strana, ktorá plnila svoj záväzok, povinná aj nahradiť trovy konania. V danom prípade však bolo preukázané, že nárok žalobcu bol z väčšej časti nedôvodný, a preto súd prihliadol na uvedené ako okolnosť hodnú osobitného zreteľa a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

76. O trovách vzájomnej žaloby súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalovaná bola úspešná v časti zaplataenia 1.294,92 eura zo sumy 1.838,49 eura, t.j. v časti 70,43% a žalobca vo zvyšných 29,57%. Úspech žalovanej, ktorý prevyšuje úspech žalobcu je 40,86%. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal, priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 40,86%. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).